

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

- Združene države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanado in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece.

Petkova izdaja \$7.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; \$7.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries: \$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months

Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 29 Thursday, Feb. 20, 1975

Teden katoliškega tiska

Tisk je pomembna sila v življenju moderne družbe, tiskana beseda ustvarja še vedno javno mnenje, četudi v tem pogledu tekmuje z njo radio in televizija. Ti dve prinašata novice, komentarje in nešteto drugega v živi besedi, televizija še tudi v sliki. Njun vpliv je zato močnejši, pa prav tako tudi kratkotrajnejši. Tiskana beseda ostane, med tem ko govorjena izzveni in gre večji del v pozabo.

Časopisje, dnevno in drugo, je običilo, ki ga v večini držav, kjer demokracija ni globoko ukoreninjena, skušajo dobiti pod delni ali celo pod popolni nadzor. To velja zlasti za vse avtoritarne države in še posebej za "ljudske demokracije". Zadnje ne trpe nobenega svobodnega in neodvisnega glasu, kot vidimo to v zadnjem času posebno očitno v Sloveniji.

Moč časopisja je bila posebno očitna v zadnjih nekaj letih v naši deželi. Spomnimo se le vietnamske vojne in nato Watergate zadev. Časopisje je ob sodelovanju radia in televizije prisililo predsednika Nixona po tako mogočni volilni zmagi k odstopu.

Časopisje ustvarja javno mnenje, ki je v demokratičnih državah izrednega pomena, saj ne more končno nobena vlada mimo njega. To spoznava sedaj tudi predsednik Gerald R. Ford, te resnice se zavedajo ne le vsi politiki, ampak tudi vodniki gospodarstva. Vsi uporabljajo časopisje, vsak na svoj način, za ustvarjanje javnega mnenja. Politiki skušajo pridobiti v njem podporo za svoje predloge, za svoje candidature, gospodarstveniki za svoje načrte in svoje izdelke.

Razumljivo je, da tudi katoliška Cerkev skuša s tiskano besedo zajeti svet, posredovati z njim Kristusov nauk, vplivati na razvoj sveta in na njegovo ureditev v duhu krščanstva. Izključno versko stran na tem polju opravljajo verski časopisi in knjige, med tem ko drugo katoliško časopisje, kjer to obstoja, skuša uveljaviti katoliške nazore v javnosti z njihovo razlago, širjenjem in njihovo uporabo v vsakdanjem življenju.

Kristijan mora biti dejaven, to se pravi, da živi po Kristusovem nauku, da tega uveljavlja v vsakdanjem življenju in delu. Krščanska načela vodijo vse delo in ravnanje, vse odločitve in načrte resničnega, dejavnega kristjana. Krščanska načela vodijo kristjane v politiki, da se na eni strani sam ravna po njih in da z njihovega zornega kota presoja tudi vse predloge, programe in načrte, svoje in druge.

Resnični krščanski politik se zaveda temeljnega družbenega nauka — ljubezni do bližnjega, zato gleda vedno in povsod na korist bližnjega, na splošno dobro družbe in potiska svoje osebne koristi ob stran, ko mora odločati o javnih vprašanjih. Resničen kristjan ne pozna sebičnosti v politiki, kot jo ne pozna v privatnem življenju.

Krščanska načela je treba znova uveljaviti v vsem našem življenju, tudi v gospodarskem in kulturnem, v prostnem in zabavnem. Kam gre družba brez morale, lahko vidimo vsak dan, če le malo pogledamo okoli sebe. Zahodna družba je zgrajena na krščanskih načelih, četudi se jim v zadnjih desetletjih izmika, se hoče oprostiti vseh moralnih vezi, ko išče le uživanje, ko ji to postaja cilj.

Naše šole so potisnile vero iz svojih učilnic, zato prihaja iz teh mladina brez moralnih načel, brez krščanskih idealov. Ker nima idealov, ker je brez zgledov in vzorov, tava sem in tja. se izgublja pri iskanju smotrov življenja. Mi imamo resnico, naša dolžnost je, da jo ji posredujemo!

Teden katoliškega tiska naj služi posebej poudarjanju potrebe po katoliški, krščanski tiskani besedi, po katoliškem časopisu, ki naj prihaja v vsako katoliško družino in naj postane v njej redno čtivo vseh njenih članov. Pri nas na žalost ni veliko katoliškega časopisja in če hočemo biti stvarni, moremo reči, da ta dostikrat ne vrši nalog, ki bi jih naj vršil. Dogaja se, da "katoliški" listi ustvarjajo več zmede, kot pa prinašajo razčiščenja.

Slovenci v Ameriki in Kanadi imamo dobre verske liste, med nas prihajajo tudi listi in knjige od drugod, iz Argentine, pa tudi iz Evrope.

Ameriška Domovina je katoliški list, ker se drži katoliških načel, po njih izbira in ureja novice, jih tolmači in po njih razlaga razmere v svetu in doma. Poudarja jih povsod in vselej, kjer sodi, da je to potrebno, v njihovi luči presoja dogajanja v svetu na vseh področjih življenja.

Ni to vedno lahka naloga, vendar jo skuša vršiti z najboljšo voljo in v okviru danih možnosti. Omejena sredstva nudijo le omejene možnosti.

Vsem rojakom in rojakinjam priporočamo slovensko katoliško časopisje, priporočamo slovensko katoliško tiskano besedo. Naša naloga je na prvem mestu podpirati svoje lastno časopisje, svoj lasten tisk, šele potem tudi angleškega. Našega ne bo podpiral in vzdrževal nihče drugi, če ga ne bomo sami, angleškega vzdržujejo lahko drugi!

Ne pozabimo tega ne le v tem tednu katoliškega tiska, ampak mislimo na to skozi vse leto.

Dokler imamo svoje časopisje, smo še skupnost, smo slovenska skupnost, ko tega časopisja ne bo več, bomo le še posamezniki brez vsake redne medsebojne vezi.

BESEDA IZ NARODA

Smučarski večer SSK

CLEVELAND, O. — Bliža se dan našega smučarskega izleta v Blue Mountain, Ontario, Kanada. Kot pripravo na ta vsakotletni smučarski izlet vabi SSK vse svoje člane in prijatelje smučanja na smučarski večer to soboto, 22. februarja 1975, v Mt. Chalet.

To bo lepa prilika za one, ki gredo na smučarski izlet v Blue Mountain, da malo utrdijo mišice in se spopolnijo v smučanju. Za vse ostale bo to večer prijateljskega smučanja in snidenja s prijatelji in znanci. Saj se bolj pogosto vidimo in dobro dene, če lahko malo poklepetamo in skupaj smučamo.

V dobri volji bo pomagalo tudi okrepčilo, fondue in topla pijača. Kakšna je ta pijača, bo vsak sam odkril, če bo prišel na ta večer. Smučarji, pridite v velikem številu, da bomo imeli res prijeten in zabaven večer.

Na svidenje v Mt. Chalet v soboto, 22. februarja, zvečer!
Odbor SSK

Zadnja slovenska oddaja "Glasa Amerike"

NEW YORK, N.Y. — Ker imam na radijskem sprejemniku tudi kratke valove, sem večkrat ob 11. uri ponoči (po našem času) vključil slovensko oddajo Glasa Amerike iz Washingtona, ker sem v teh poročilih slisal najnovejše svetovne novice v svojem materinem jeziku. Včasih sem te oddaje tudi snemal na magnetofonski trak, posebno za praznike. Nekaj dni pred Zahvalnim dnevom pa me je presunila novica, kateri skoraj nisem mogel verjeti. Na koncu dnevnih poročil je bila vključena tudi "najnovejša vest", da je bil Glas Amerike zaradi zmanjšanja državnega proračuna in "inflacije" prisiljen skrajšati nekatere svoje dejavnosti. Med prizadetimi jeziki naj bi bil tudi slovenski.

Od tega dneva dalje sem poslušal slovenske oddaje bolj pogosto. Ker več tednov nisem slišal nobenega sporočila o bodočnosti slovenskih oddaj, sem že upal, da so razne intervencije rodile uspeh in da je usoda slovenskega jezika na Glasu Amerike urejena. Zato sem bil toliko bolj zaprepačen, ko sem sredi januarja zaslišal sporočilo, da so dnevi slovenskih oddaj šteti in da jih po 1. februarju ne bo več. Kako je mogoče, da Amerika more brez tehtnih razlogov (zmanjšanje državnega proračuna in inflacije) ne smatram za tehten razlog, odrezati neposredno vez s slovenskim narodom, ki v Ameriki vidi uresničanje najvišjih idealov demokracije, enakopravnosti narodov in svobode? Razočaranje je bilo toliko večje, ker sem iz časopisov zvedel, da je bil med 37 jezikov, v katerih oddaja Glas Amerike po vsem svetu — slovenski jezik edini, ki je bil v celoti ukinjen. Ker sem zadnji teden v januarju vsak dan slišal naznanilo o bližnjem koncu oddaj in je bila vselej kot razlog navedena "splošna inflacija", sem z napetostjo čakal kakšno bolj prepričljivo pojasnilo v zadnji oddaji 31. januarja ponoči, ki sem jo snemal za spomin na trak.

Oddaja je bila sestavljena kot običajno in zanimivo, razen zaključka. Na koncu sta napovedovalca izmenjaje prebrala "uradno slovo", da je to zadnja

oddaja v slovenščini in da Glas Amerike obžaluje, da je bil "iz proračunskih razlogov in splošne inflacije prisiljen napraviti ta korak". Nato je sledila zahvala vsem, ki so v preteklih 32 letih poslušali te oddaje in povabilo, naj Slovenci od zdaj poslušajo srbsko-hrvaške in angleške oddaje. Vendar je slovo izzvenelo v upanju, da morda še ni vsega konec: "Današnja oddaja pa zaključujemo v upanju — je dejal napovedovalec — da se bo položaj morda spremenil in da se bomo spet oglasili v Vašem jeziku. In v tem upanju se, dragi poslušalci, od Vas poslavljamo." Temu je sledila ameriška državna himna in nato — tišina.

M. Č.

Droblinice z Lemontskega hrička

Ker bi post moral biti čas pokore in priprava na Veliko noč, nam bo morda v dušno pomoč, ako malo časa posvetimo pobožnosti križevega pota.

Leta 1742 je papež Benedikt XIV. naročil duhovnikom, naj v vsaki cerkvi preskrbijo 14 postaj križevega pota in od takrat so se duhovniki in verniki radi udeleževali te pobožnosti. Od zadnjega koncila v Vatikanu, se zdi, ta pobožnost pojenjuje. Cerkev polaga večjo važnost na liturgijo, kar je, seveda, prav. Sv. maša, sv. obhajilo, čitanje Sv. pisma imajo prednost, vendar ne smemo pozabiti, da pobožnost do Marije in ljubezen do rožnega venca sta še vedno v veljavi. Isto lahko rečemo o molitvi križevega pota.

Svetniki so radi premišljevali o Kristusovem trpljenju. Ko so v duhu gledali njegove muke in ga sočutno spremljali s križem obloženega do Kalvarije, dokler ni izdihnil svoje duše v Očetove roke, so želeli, da bi mogli tudi sami kaj trpeti iz ljubezni do njega. Prosil so ga ljubezni do križa, ker človeška narava se tega brani. Saj je tudi Jezus prošil v vrtu Getzemani, naj gre "kelih" (trpljenje) mimo njega, vendar "naj se zgodi Tvoja volja". Svetniki so bili uslišani. Bog rad uslišuje take prošnje. Sveta Terezija se je navzela ljubezni do križa pri premišljevanju Jezusovega trpljenja, da je mogla vzkliti: "Ali umreti ali trpeti!" In naš sv. Francešek Dvornik, da ga je kateri svetnik kdaj prekosil in ljubezni do Gospoda, do njegovega križa. Njegove rane, ki jih je dobil na gori Alverna, pričajo o tem.

V premišljevanju Kristusovega trpljenja so skriti zakladi milosti. Tudi mi jih lahko dvignemo in si jih prisvojimo. Kdo more reči, da ne potrebuje milosti, božje pomoči? Vsak od nas ima kaj križ, ki ga mora vdanosti, če hoče v nebesa. Vsi moramo s križem za Gospodom po strmi trnjev poti. Vsi rabimo božjo pomoč.

Zelo priporočljivo bi bilo, ko bi vsaka družina zaprla TV vsaj za kakih 15 minut, preden gredo k počitku. Kak član družine bi prebral en odlomek iz evangelija, ki govori o Kristusovem trpljenju. Danes npr. o zapuščenosti in žalosti Jezusovi v vrtu Getzemani. Jutri, npr. kako je bil ujet. Tretji dan, kako so ga gnali v Jeruzalem. Vsak dan nekaj drugega. In potem bi malo razpravljali o tem. Protestanti to delajo, zakaj ne bi mi? Mladina je žejna Boga, stremi za ideali. Naj najde Kristusa doma. Če ga bo spoznala, se ne bo protivila

srečanju z njim v cerkvi. Tisti Kristus, ki ga vidi v "Superstar", ne more biti njen vzor.

V cerkvah navadno vidimo v postu ženske, ki molijo križev pot pred in po sv. maši. Ali je Kristus samo za ženske umrl? Ali naj gredo samo ženske v nebesa? Ali moške ne potrebujejo milosti? Toliko upokoencev je zdaj in tudi brezposelnih. Kako lahko bi sedaj uporabili čas, ki jim preostaja, da bi se udeležili sv. maše in potem še dodali križev pot. In če ima fara tako goreče duhovnike, da molijo sv. križev pot trikrat na teden, potem se jim je treba pridružiti zvečer... dati post TV in časopisu. Verjete, ko je Kristus ves razbičan nesel svoj križ na Kalvarijo, bi tudi bil rajše sedel v naslonjač in počival, češ, truden sem... Naj kdo drugi nese breme, naj kdo drugi umrje... Pa je izpil kelih do dna... za nas, za vsakega posebej. Nekateri mislijo, da je Jezus trpel za vsakega samo malo in ker nas je toliko, se je vsega tako veliko nabralo. Nedavno tega sem čitala, da je Jezus pretrpel vse te muke in nazadnje smrt za vsako dušo, kot bi ne bilo nobene druge. Le pomislimo: Vse to in za me! Ali mu moremo v povračilo odreči vsaj malo zadoščenja s tem, da se večkrat spomnimo v postu njegovega trpljenja? Pobožnost sv. križevega pota nam bo v tem pomoč.

Prva, ki je opravila pobožnost križevega pota, je bila Marija, ko se je vračala s Kalvarije v Jeruzalem. Pravijo, da je Marija vsak dan življenja hodila po Via Dolorosa, kot so jo začeli imenovati v 16. stoletju. Cesar Konstantin je dal zaznamovati vsak kraj, kjer je Jezus kaj trpel. Saj je njegova mati sv. Helena našla Jezusov križ in žrebce, s katerimi je bil pribit, in je z veliko pobožnostjo hodila po poti Jezusovega trpljenja. Verniki iz vseh krajev sveta so radi obiskovali kraje trpljenja Gospodovega že od prvega začetka. Sv. Hieronim omenja, — živel je v 4. stoletju — da je bilo vedno veliko romarjev v Sveti deželi.

Že v 5. stoletju so začeli v Evropi zidati kapele v čast trpljenju Gospodovega, ker je bilo potovanje v Palestino zelo nevarno radi dolge poti, roparjev in boleznih in tudi predragih. V Bologni so postavili več takih kapel pri samostanu sv. Stefana. Samostan so potem začeli imenovati Jeruzalem. Pa to še niso bile postaje križevega pota. Med križarskimi vojskami je bilo naravno veliko pobožnih častilcev Jezusovega trpljenja, saj so hoteli kristjani osvoboditi svete kraje izpod turškega jarma. Ni jim uspelo... Med njimi so bili taki, ki so dajali pohujšanje s svojim življenjem in zato ni Bog blagoslovil njih o-rožja.

Začetek pobožnosti križevega pota, kot jo poznamo sedaj, sega v 16. stoletje, ko je Pij X. 1520 dovolil odpustek 100 dni vsaki izmed 7 slik, ki so predstavljale žalosti Matere božje. To je bilo nam franciškanskem pokopališču v Antverpnu na Nizozemskem. Prvi, ki je rabil ime "Križev pot", je bil William Wey. Anglez, ki je potoval v Sveto deželo 1. 1459 in 1462.

Blaženi Álvarez, ki je umrl 1. 1420 na povratku iz Svete dežele, je v Cordovi sezidal nekaj kapel, v katerih so bili naslikani prizori iz Kristusovega trpljenja. Tudi druge dežele, posebno Nemčija, so začele posnemati to idejo. Večina od njih je postavila samo 7 kapel v čast trpljenju Gospoda. Zanimivo je, da je oddaljenost druge od druge slila tistim v Jeruzalemu.

Zakaj 14? William Wey imenuje 14 postaj. Razni molitveniki so vsebovali 19, 25, 31 in 37 postaj. Ne smemo pozabiti, da je bilo zelo težko moliti križev pot v Sveti

deželi, zaradi turškega preganjanja. Romar je riskiral svoje življenje. Umevno, da so torej tisti kraji v Evropi, ki so imeli 12 replik postaj križevega pota v Sveti deželi, postali slavni in so potem verniki romali tja namesto v Jezusovo domovino. Adrichomius je napisal knjigo leta 1584, v kateri omenja 12 postaj, kot jih vidijo romarji v Jeruzalemu še sedaj. Zakaj torej 14 postaj? Cerkev se je odločila za to število, ker so molitveniki s časom vsebovali molitve za 14 postaj. Nobene postave pa ni dala, kje se naj postavijo v cerkvi. Kongregacija za odpustke je svetovala, da bi bilo primerno jih obesiti na evangelijsko stran...

Ni dvoma, da je pobožnost do križevega pota dobila zagon, ko je papež Innocent X. 1. 1686 dovolil franciškonom postaviti postaje v njih cerkvah. Vsak francižkan, ki je molil križev pot, je dobil vse odpustke, ki so bili podeljeni tistim v Sveti deželi. L. 1726 je papež Benedikt XIII. dovolil te odpustke vsem, ki so opravili križev pot v kaki franciškanski cerkvi. Papež Klement XII. je bil pa tako dober, da je tega privilegija bila deležna vsaka cerkev, kjerkoli na svetu, pod pogojem, da križev pot blagoslovi kak francižkan s škofovim dovoljenjem. Klement XII. je tudi zapovedal, da mora od slej križev pot vsebovati 14 postaj. (Pred nekaj leti je sv. oče posameznim škofom in njih delegatom dovoljenje, da smejo postavljati postaje križevega pota v odsotnosti kakšnega franciškanskega duhovnika.)

Molitve križevega pota je še vedno draga Bogu in sv. Cerkvi. Obdarovana je s popolnim odpustkom — enkrat na dan. Lahko ga darujemo vernim dušam v vicah. Vsaka postaja nam nudi nekaj drugega in tako človek lažje zbrano moli. Je božji TV, slika za sliko se vrsti... Primerjamo Gospodovo trpljenje s svojim in potem nekoliko lažje sledimo Križanemu... da naše Kalvarije...

Jezus, daj nam milost, da Tvoje trpljenje ne bo za nas zastoj prestano in Tvoja Kri za nas zastoj prelita!

s. M. Lavoslava

Zopet glas iz Milwaukeeja

MILWAUKEE, Wis. — Maškaradna prireditev "Triglava" 8. februarja je lepo uspela. Zdi se mi prav, da o tem nekaj napišem. Mrzlo vreme, ki je bilo takrat, ni zadržalo ljudi doma, ker so bile ceste udobne za pot.

V lepo okrašeni dvorani župnije sv. Janeza so se ob napovedani uri začeli zbirati gostje, ki so prihajali iz Sheboygana, Waukegana, Racine in seveda v nepričakovano lepem številu iz Milwaukeeja samega. Belo pokrite mize, katere so krasile vaze s cvetjem, so gostje zasedli do zadnjega sedeža. Tiste, ki so prihajali v večjih skupinah, je razporejal predsednik društva sam tako, da so bili ljudje zadovoljni. Prijazna beseda, nasmejani obrazi, hitra postrežba pri bari in kuhinji je goste takoj spravila v prijetno razpoloženje.

Prijazen sprejem je vedno prva stvar, kadar kaj prirejajo. To je bilo tokrat v polni meri doseženo. Pohvalno so se gostje izražali o okusni večerji in postrežbi mladih deklet s kavo, katero so točila gostom okrog miz. Posebno ženski spol ima rad dobro kavo — moški daje prednost vinski kapljici, ki se je k dobrim klobasam prav prilagaja. Tako je bilo vse za vse. Vsem vse po volji!

Med tem je prišel pozdravit goste tudi domači župnik, ki je dal društvu blagohotno na razpolago dvorano. Ko so se gostje dodobra podprli, je godba zaigrala prvi valček. Tako so tisti, ki se radi za-

vrte, prišli takoj na svoj račun, kar je razpoloženje še dvignilo. Za tem so kmalu začele prihajati v dvorano maskare. Vsa pozornost je bila seveda naenkrat obrnjena nanje. Neverjetno veliko jih je bilo. Zdi se, da še nikoli toliko in tako pestrih vsa leta nazaj. Prihajale so v skupinah, v parih in posamič, pa tudi najmlajših ni manjkalo. Tudi ti se radi postavijo — vesele se, da se smejo kdaj po svoji mili volji našemiti. Računajo, da je bilc vsega skupaj okrog 50 mask. Najboljše maske so bile nagrajene. (Zdi se, da je bilo vse premalo nagrad za toliko mask. To je moja pripomba.) Veselje je naraščalo s tem, ko se je tudi mladina razživela in plesala. Kar prijetno je bilo gledati njihovo mladostno veselost in razborito gibčnost. Ko sem jih se-deč za mizo opazoval, sem sam pri sebi mislil na svoje mlade dni, ki bili so, pa več jih ni, kakor je zapisal naš pesnik...

K vrticam, ki sem jih zgoraj zapisal, bi rad iz hvalečnosti dodal: Bog vam povrni vsem, ki ste žrtvovali delo in čas, da ste razveselili toliko ljudi. Vam pa, ki ste bili počasnjeni in s svojimi rednimi obiski moralno in finančno podpirate našo skupno slovensko stvar, daj Bog, da bi to vršili pri dobrem zdravju še in še dolgo vrsto let! Tebi mladina pa daj Bog nadaljevati to, kar si prejela od svojih starih!

SLOVENSKA KULTURNA RADIO URA. — Poyzeto iz sporeda za tri tedne nazaj: V nedeljo, 26. jan., je radio ura med drugim sporedom, povzeto iz "Bulletina", katerega ureja dr. Edi Gobec, profesor na Kent State University, posredovala svojim poslušalcem o nekaterih znamenitih Slovencih, ki so dosegli visoka mesta in položaje v Združenih državah.

Nedelja, 2. febr., je bila predvsem posvečena slovenskim pustnim običajem, predvsem Kurentu. Na kratko je zgodba o Kurentu tale: Živel je na zemlji, se postaral in umrl. Ker ni imel ne dobrih, pa tudi ne slabih del, ga niso nikjer marali sprejeti. Sv. Peter mu je dejal: Ker nimaš dobrih del, te ne morem sprejeti. Pojdi v pekel. V peklu so mu rekli: Premalo si grešen, ne moreš v pekel! Premišljeval je, kaj naj stori? Spomnil se je, da je nekoč, ko je živel še na zemlji, podaril neke-mu revežu stare hlače. Vrnil se je s to mislijo k sv. Petru in mu to razložil. Sv. Peter si je mislil, to je sicer res dobro delo, vendar tako majhno, da je komaj kaj, vendar je spustil naskrivaj Kurenta v nebesa...

V nedeljo, 9. febr., je bila radio ura posvečena največjemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu ob 126-letnici njegovega rojstva. Ta dan praznujejo doma in po svetu vse kulturne ustanove. Na naši radijski uri je Prešerna v angleščini predstavil mladi akademik, med citiranjem pa so bile predvajane na plošči njegove najbolj pomembne pesmi v slovenščini. Prisluhnite slovenski kulturni radio uri vsako nedeljo od 11.-12. na valovni dolžini WUW-FM 89.7.

Nenadoma je umrl Ivan Fister. Tu zapuša svojo sestro Marjeto, doma v Sloveniji pa mamo in druge sorodnike. Bog mu daj počivati v miru! Sorodnikom naše sožalje!

F. Rozina

Večkrat na dan

Na prav poseben način se je zaljubljena Grkinja maščevala atenskemu odvetniku, ki je ni maral, ker je sploh ni poznal. Klicala ga je in ga po telefonu zmerjala tudi po devetkrat na dan. Odvetnikova tajnica je zapisovala telefonske pozive. Naštela jih je 26.500, preden je policija odkrila nadlegovalko.

A.Z.:

SPOMINI Z OBISKA DOMOVINE

XXVI.

Deset slovenskih skrivnosti:
Tradicionalni odnos do dela.
Velika zaposlenost.
Zelo velika zaposlenost žensk.
Ni nezaposlenih.
Razvejano dopolnilno delo.
Smisel za varčevanje.
Prednosti družbenega standarda.
Nizka nataliteta (manj otrok — višji standard).
Učinkovita stanovanjska gradnja.
Nakazila iz tujine.

Slovenija prav zdaj prestopa Rubikon srednje razvite dežele in stopa na obalo industrijsko razvite dežele. To je najbolj sveža "fotografija" Slovenije, kot je to pojasnil direktor ljubljanskega inštituta za sociologijo Stane Saksida.

Kaj je v glavi: Če bi po kakem naključju Pierre Daninos, književnik, ki se je proslavil kot nekakšen kirurg z "odpiranjem" lobanje evropskih narodov, da bi pobliže proučil nacionalne značilnosti — pri Angležih je našel skodelico čaja in dežnik — če bi torej ta pisatelj v tem trenutku poiskal, kaj je v glavah Slovencev, bi verjetno našel — hišo, majhen vrt in zmrzovalno skrinjo. Najverjetneje tudi čašo cvička.

Te štiri reči: hiša, aparat, vrt, cviček — ki niso nikakor slučajne. Hiša in vse, kar je v njej, je simbol nacionalnega tekmovanja, rezultat napetega dela od jutra do noči. Vrt je delovno igrišče v dosegu roke — da se na delo nikoli ne pozabi. Zmrzovalna skrinja je novo sredstvo novih navad racionalnega varčevanja. Cviček pa je nekakšno obeležje osebne skromnosti in želje, da se od zaslužka čim manj porabi. Gotovo je, da vodka ali viski Slovence nikoli ne bosta osvojila. Ne zato, ker bi ti dve pijači Slovence ne bili všeč, marveč zato, ker menijo, da bi zaman delali, če bi učinke svojega dela razmetavali za luksuzne in drage stvari. Če pa bi steklenko vodke lahko "porabljali" nekje v bližnjem gozdu, kot po navadi nabira gobe, potem bi to Slovenec zelo rad storil.

Prva "skrivnost": Radovednost glede življenjske ravni Slovencev se takoj sooči s spoznanjem: delati, delati in zopet delati. Izmed vseh 1,727,137 Slovencev je zaposlenih več kot tretjina, 608,621, kar je značilno za razvite industrijske države. Če je to prva "skrivnost" slovenskega standarda, potem je druga skrivnost visoka zaposlenost žensk: 43% vseh zaposlenih, v Ljubljani celo 46%. Tako je samo še na Japonskem, v ZSSR in na Švedskem.

Glede pravice do dela se je Slovenka osamosvojila in izenčila z moškim. Zato nekateri trdijo, da so pravzaprav Slovenke s težkim delom, "dvojnimi šifromi" — služba in dom — prišle na svojih hrbitih sladkih okus visoke življenjske ravni. To je prvi pogled in sodeč po številkih morda varljiva resnica. Bo pa kar res, če pobliže spoznamo razdelitev dela v slovenskih družinah, v katerih služita običajno dva, če ne trije ali pa še več družinskih članov. Nihče se delu ne more izogniti, niti otroci. V Domžalah (30,000 prebivalcev) se med počitnicami zaposli 500 otrok, ki so stari več kot 15 let. Z zaslužkom najmanj 1000 dinarjev pakirajo proizvode v tovarnah TOKO in Lek, delajo v transportu, otroških vrtcih, na bencinskih črpalkah, obrirajo in prodajajo gozdne sadeže. Pri takšnem in podobnem dopolnilnem delu sodelujejo tudi zaposleni in nezaposleni člani družine.

Dopolnilno delo je samo ena

od razlag, zakaj so Slovenci pobegnili povprečnemu Jugoslovancu na lestevici osebnega in družbenega standarda za nekaj dolžin, čeprav bi lahko, sodeč samo po višini osebnih dohodkov, dobili drugačen vtis. Zaslužki v Sloveniji so za 12,8% višji od jugoslovanskega povprečja (marca letos je bilo v Sloveniji povprečje 2,542 dinarjev, v Jugoslaviji pa 2,253 dinarjev). Razlika v višini 12,8% nekako kaže, da je Slovenija leto dni pred Jugoslavijo — ko gre za zaslužek. V skupnem standardu pa je za 10 let pred povprečnim jugoslovanskim standardom. Kako? Zakaj?

Za mnoge zaposlene je dopolnilno delo druga dnevna ali popoldanska "izmena". V razvitih slovenskih občinah je skoraj pravilo, da se vsak loti dopolnilnega dela in to iz dveh razlogov: prvič, da bi stalno in vztrajno poravnal inflacijske stroške, ki zmanjšujejo učinek realnih zaslužkov, in drugič, da bi bili dohodki dopolnilnega dela dodatna spodbuda nenehne mu negovanju vse višje življenjske ravni.

Operacija hiša: V takšnih okoliščinah je delitev dela slovenske družine raztežena. Ko začne graditi hišo, doseže stopnjo, delovne popolnosti, železne organizacije in discipline, ki velja za vse.

Elia (učiteljica) in Anton Kovačič (uslužbenec) in sin so imeli družbeno stanovanje s površino 72 kvadratnih metrov, hčerka in zet pa stanujeta drugje. Oba sta bila pred upokojitvijo. In vendar so se odločili, da bodo v Domžalah gradili hišo. Gradili so jo v etapah in sicer štiri leta, kot je to običaj v Sloveniji — kot je to v skladu z dotokom denarja in posojil, lastnimi možnostmi in delovno silo.

Hišo z 240 kvadratnimi metri koristnih prostorov je sezidala vsa družina s pomočjo enega poklicnega zidarja. Pomagali so jim sosedje in sorodniki, katerim bodo to vrnil. To postaja v Sloveniji sodobna šega.

Kaj je Kovačičeve spodbudilo, da so se zadolžili v podjetju, pri banki in pri Zvezi borcev in da zdaj namesto 250 dinarjev mesečne stanarine — stanovanje so vrnilo podjetju — odplačujejo mesečni obrok za hišo in pohištvo v višini 1200 dinarjev. Vse to zdaj, da njuna pokojnina skupaj doseže samo 4,540 dinarjev. (Z dograditvijo hiše je prišla tudi upokojitve.) Zakaj so štiri leta z velikim odpovedovanjem — niti enkrat v tem času niso odšli na letni oddih — skoraj vsak dan gradili hišo od treh do devetih zvečer? Filozofija Antona Kovačiča je preprosta: "V tistem starem stanovanju bi umrl od lenarjenja. Tukaj na vrtu pa vsak dan delam."

Slovenec je srečen, če ima majhen košček zemlje, kjer prideluje povrtnino in sadje. Vrtove lahko vidite v vsakem središču mesta, velike in majhne, zasajene s solato, čebulo, paradižnikom in cvetjem. Vrt so si izmislili, da bi delali in da bi kaj prihranili.

Formula: Kako živijo Kovačiči in njihovi sosedje, ki so si sezidali lepe hiše, velik del rednih prejemkov pa dajejo za odplačilo posojila? Kako jim to uspeva? Za to imajo preizkušen obrazec: dopolnilno delo in varčevanje. Kovačič, nekdanji uslužbenec, je zdaj upokojenec — pa se vendar njegova hiša še lahko kosa s tistimi na beograskem Senjaku. A on zdaj za bivanje podjetje izdeluje nekakšno plastično embalažo na primitivnem stroju, ki ga je "patentiral" s.7 milijona starih dinarjev in dohodek prijavi davkariji. Delal je z ženo in sinom po sedem ur na dan.

(Dalje sledi)

Slovenska kuhinja: Znale domače mesne jedi

Dolenjski vratnik

Svinjskemu vratu odlučimo kosti in ga pustimo v razsolu štirinajst dni. Razsoljeno in dobro obrisano meso stlačimo v mehuro, zašijemo, obtežimo za nekaj dni in povežemo z vrstico. Potem ga damo še za nekaj dni v dim, dokončno ga posušimo na zraku.

Meso v tunjki

Svinjsko meso damo v razsol. Čez nekoliko dni vzamemo meso iz razsola, ga spečemo na domači masti, položimo v tunjko in zalijemo z mastjo. Pred uporabo vzamemo meso iz tunjke, ga narežemo na rezine in ponudimo s kruhom. (Tunjka je posoda za zaseko in meso.)

Želodec s kislim hrenom

Svinjski želodec nadevamo z mešanico kuhanih zrezanih svinjskih kož, srca, jezika, ledvic, glavine, koščkov slanin, začimb, soli, popra, ingverja in čebule. Želodec zašijemo in ga kuhamo pol ure. Kuhanega za dva dni obtežimo, nato naj visi dva dni v dimu. Serviramo ga narezanega v solati z oljem, kisom in čebulo, samega ali s kislim hrenom.

Na ražnju pečeno jagnje

Mlado, očiščeno jagnje posolimo, popopravimo, natremo s česnovim in rožmarinom. Nato ga nataknemo na ražen in ga počasi pečemo nad žerjavico. Med pečenjem ga mažemo s slanino.

Pečen puran

Iztrebjenega in nekoliko uležanega purana nasolimo, v vot-

lino denemo zaradi boljše arome jabolko, povežemo, bardiramo in enakomerno svetlo rjavo spečemo. Med pečenjem polivamo s sokom in masčobo.

Tržiška ovčja bržola

Ovčjo zarebrnico posolimo, popopravimo in opečemo. Na masti opravimo in rezine zrezano čebulo in česen ter dodamo malo celega popra, brinovih jagod, rožmarina, šatraja in lovorovih listov. Zalijemo in vse skupaj dušimo samo na pol; šele potem, ko dodamo na krljke narezan krompir, dušimo do mehkega. Kot pri čebulni bržoli mora biti tudi pri tržiški bržoli mnogo čebule.

Kokošja obara

Mlado kokoš zrežemo na kose in kuhamo s korenjem, zeleno, peteršiljevimi koreninami, šalotko, šatrajem, majaronom, celim poprom in soljo. Obaro zgotovimo s prežganjem in okisamo z domačim kisom.

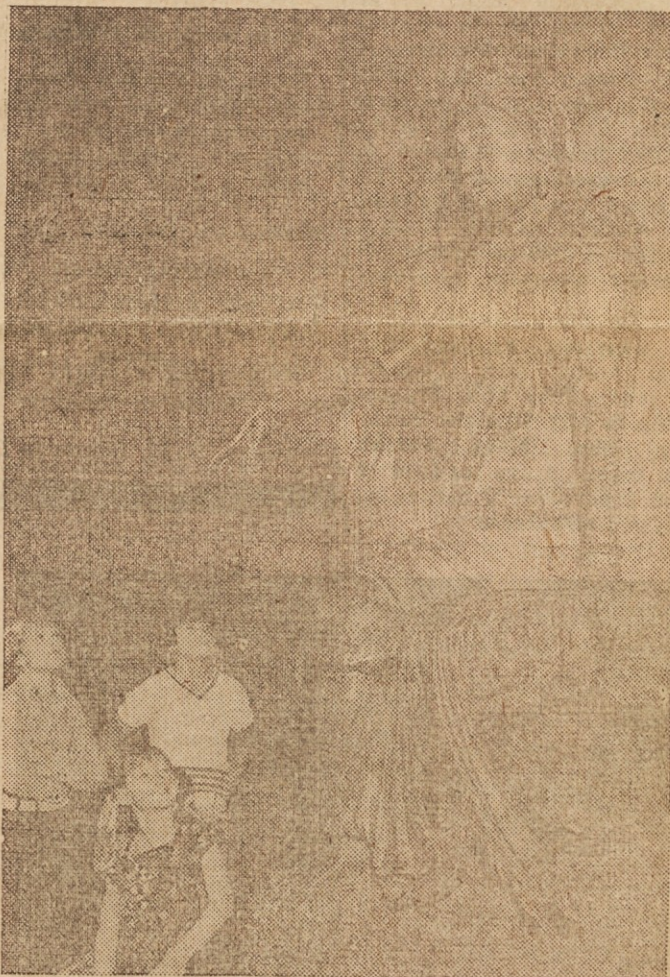
Pečeni domači zajec

Kunca namočimo pol ure pred uporabo v vodo z listi kadulje. Nato ga vzamemo iz vode, obrišemo, solimo in popramo, prelijemo z vročo mastjo in spečemo.

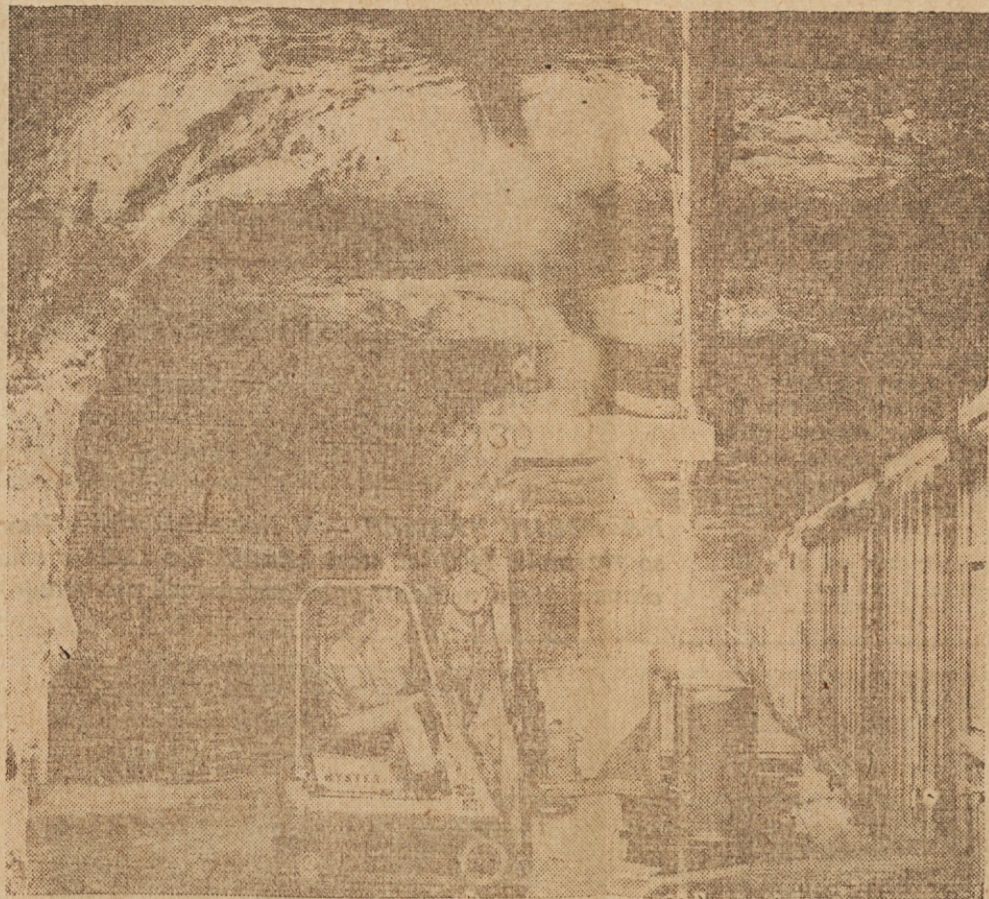
Umestno vprašanje

V parku je delavec barval klop. Približa se mu dolgolasec in ga vpraša: "Ali bo klop do osmih že suha?"

"Upam, da bo. Zakaj pa sprašujete?" ga vpraša delavec. "Ker bi šel rad nocoj kmalu spat."

KITAJSKA ZBIRKA — Po naši deželi potuje zbirka kitajskih umetniških del iz preteklih razdobij. Tekom razstave v Kansas City je bil napravljen tale posnetek kakih 900 let starega lesenega kipa Bude. V zbirki je skupno 380 del, ki bodo kasneje letos vrnjena na Kitajsko.

PODZEMNO SKLADIŠČE — V Kansas City je 140 čevljev pod površino tole skladišče, ki so ga uredili v nekdanjem kamnolomu. Skladišče je obsežno, saj je v njem lahko na enkrat 82 železniških vagonov na lastnih tirih, pa ima urejeno tudi temperaturo v skladu s potrebami.

Načrti in ozadja za slovenski Tržaški Kras

Za študijami o urbanistični ureditvi slovenskih vasi na Krasu se skriva važno vprašanje narodnostne strukture.

Ponovno prihaja na dnevni red urbanistična ureditev slovenskih kraških vasi, oziroma celotne kraške planote, ki je v upravi tržaške občine. Pred dobrimi petimi leti je namreč tržaški občinski svet odobril urbanistični regulacijski načrt, ki predvideva obsežne omejitve gradenj in ki prepušča dokončno ureditev vprašanja podrobnemu načrtu, o katerem se sedaj vodi med slovensko in italijansko tržaško javnostjo širša razprava.

Za študijami in razpravami se namreč skriva zelo važno vprašanje narodnostne strukture vasi, kot so Bazovica, Gropada, Gročana, Trebče, Padriče, Prosek, Kontovel in Križ in z njimi tudi narodnostna usoda nekaj tisoč Slovencev, ki žive v tržaški občini. V ospredju je skratka gospodarsko vprašanje izrednega pomena, prepleteno z zapletenim ozadjem politične dobre in slabe volje.

V petletnem razdobju, ki še vedno velja in za katerega trenutno še ni znano, kdaj se bo zaključilo, je namreč obstajala formalna zapora gradenj. To je pomenilo, da tržaška občinska gradbena komisija ni izdala nobenega gradbenega dovoljenja za gradnjo nove hiše v navedenih vaseh. Celo pri popravilu obstoječih stavb je kopica težav, tako da je prenekateri domačin obupal in vrzel vse papirje v koš. To pomeni tudi, da so vasi demografsko pričele padati, saj so se domačini pričeli izseljevati v mesto. To je povsem logičen pojav, ki ni osamljen in katerega po drugi strani spremlja beg zlasti bogatejših meščanov iz mesta in iskanje razpoložljivih gradbenih parcel.

Prvo in po mnenju nekaterih

NA FILMU — Xaviera Hollander je prišla v New York na prvo predstavo filma "Moje zadovoljstvo je moj posel", snetega po njeni avtobiografiji "Srečna ladjica".

Bogo Samsa
(Delo)

Papeško odlikovanje dr. Humarju

Zaslužni in nadvse delavni slovenski duhovnik z Goriskega dr. Kazimir Humar je bil deležen izrednega odlikovanja. Pavel VI. ga je imenoval za častnega prelata, eno najvišjih cerkvenih odlikovanj.

Dr. Kazimir Humar, ki bo letos 28. februarja star 60 let, je stolni vikar v Gorici. Njegovo duhovniško in javno delo je izredno obširno, saj se posveča vsestranskemu dušnemu pastirstvu. Duhovniška pot ga je vodila skozi Marijino družbo, Marijin vrtec in skavte. Bil je aktiven v osnovnošolskem in srednješolskem veroučnem poučevanju v Gorici. Na globoko je zaorl pri delu med slovensko mladino in med slovenskimi goriskimi izobraženci ter postal eden pobudnikov in graditeljev Katoliškega doma, ki je danes sedež vsega katoliškega prosvetnega dela na Goriskem. Bil je izvoljen tudi za predsednika Zveze slovenske katoliške pro-

svete, v katero so vključena številna prosvetna društva, organizacije in pevski zbori. Poglavje zase je njegovo bogato publicistično delo v listih, revijah, zbornikih in koledarjih. In prav tako važen je njegov delež pri vodstvu in upravi slovenskih katoliških ustanov in zavodov v Gorici, tako da velja za enega stebrov slovenskega javnega življenja na Goriskem. Prav tako so mu poverjene važne naloge pri različnih osrednjih škofijskih organih, ki odločajo o pastoralnem delu v nadškofiji.

Ob visokem in zaslužnem odlikovanju se z goriskimi Slovenci veselimo tudi mi in msgr. Kazimirju Humarju iskreno čestitamo.

Olajšana latvina

RIM, It. — Pet nočnih čuvajev, ki so v noči, ko je bilo ukrajenih 28 dragocenih slik, stražili Galerijo modernih umetnosti v Milanu, je enostavno izključilo elektronski alarm, da so "lahko šli spat", je izjavil direktor muzeja. Nočni čuvaji so bili seveda opušteni.

Policija je potem ugotovila, da so nočni čuvaji izključili elektronski sistem za alarm vsako noč že nekaj tednov, da jih ne bi motil pri spanju. V alarmni svarilni sistem so bila priključena vsa okna in vrata ter okvirji slik, kar je ob dotiku ali že približanju sprožilo po vseh prostorih glasno zvonjenje.

Vladni strokovnjaki se bojijo, da so bile dragocene slike že pretihotapljene v drugo državo. Švicarska meja je oddaljena samo 30 milj.

Med dragocenimi ukradenimi slikami so bili tudi izdelki znanih umetnikov Cezanne, Gauguin, Renoir in Van Gough.

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
15425 Waterloo Rd. 481-2237

MALI OGLASI

GOSPODINJA

za 90. letnega moškega. Slovenka. Kličite 731-5349.

(30)

Kupim hišo

v slovenski naselbini na West Side, v Collinwoodu ali Euclidu. Tudi prevzamem z vso ljubeznijo v dosmrtno oskrbo osamljenega lastnika. Pišite na: VDO-VA, P.O. Box 68, Venango, Pa. 16440.

(30)

V najem

Odda se 3 neopremljene sobe in kopalnica zgoraj, za eno žensko ali eden zakonski par. Kličite za podrobnosti 361-0989.

(20,21,24,28 feb,3,7mar)

NOVI ZIDAN RANČ

tri spalnice, 1½ kopalnica. Polna klet z okni, pod iz trdega lesa. 43 x 28 osnova. (foundation) kvalitetno delana, \$40,400.

KRASNI ALUMINIJAST RANČ tri leta star, tri spalnice, 1½ kopalnica. Velika kuhinja. Polna klet. Karpentirano. Centralna klimatizacija. Dvojna garaža, velik lot. V spodnjih štiridesetih.

EUCLID COLONIAL

z aluminijam obit, velika sprednja soba z ognjiščem, tri spalnice, jedilna soba, rekreacijska soba, garaža. V prvovrstnem stanju. V srednjih tridesetih.

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. RE 1-1070
Odprto od 9. do 9.

(30)

Help wanted Male or Female

JANITOR WANTED

Janitor needed at St. Mary's Church. Anyone interested call 761-7740. Living quarters available. (x)

VELIMIR DEZELIČ:

KRAGULJ

ROMAN IZ 9. STOLETJA

Po tedanjem običaju odide Konstantin s svojim bratom v samotni samostan molit in se postit.

Pred zoro, v jutro, opoldne, pod večer in ponoči so bratje redovniki dodajali svojim molitvam molitev za brata Konstantina, za Slovence in vse narode zemlje:

Poslji nam Svetega Duha in prenovi boš obličje zemlje!

Bog, obsij nas s svojim obrazom, da spoznamo na zemlji Tvojo pot!

Naj Te slavijo narodi, Bog, narodi naj Te slave!

Poslji nam Svetega Duha in prenovi boš obličje zemlje!

Konstantinu so žarele oči ko dva draga kamna in blede lice mu je rdele, ko da cvetita v snegu dve rdeči roži.

Klical je često Mileta, naj mu kaj pripoveduje; in pazljivo je zrl v starčeva usta in z njegovih ustnic čital glasove ter jih pisal na ploščice.

Mile se je čudil prečudnemu delu svojega gospodarja, a Konstantin, ki je videl njegov začuden pogled, ga je pobožal po sivih laseh in mu rekel:

"Ako mi bo vsevedni in milostni Bog dal modrost, bomo šli, Mile, k tvojemu rodu, k Slovonom, ter jim prinesli Kristusa. A prej si bomo otrsli z obuval

prah tega mesta in si trikrat umili roke z blagoslovljeno vodo."

Mile se je radoval: "Modrost je tvoja družica, gospodar! Spominjam se še, ko da je bilo večer. Deček sedmih let si bil, ko si si izbral Sofijo, a Sofija pomeni modrost. Rekel si, da je najprikupnejša med vsemi, prelepa v lice in vsa okrašena."

Konstantin se nasmehne: "Dobri Mile, modrost je v resnici najlepša, toda ni okrašena z obeskimi, marveč z redovniškim pajčolanom in oblečena, mislim, kot opatica Mirijam."

Spet se je spomnil Mile: "Ko

pa ti je bilo, gospodar, deset let, sem se ti izpovedal. Odkril sem ti vse ko Bogu o svojem begu od očetovega doma. Ti si me takrat objel z drobnimi ročicami in vprašal: Mile, hočeš, da ti bom oče? Tebi in tvojim bratom Slovonom? — Tako si rekel: Oče."

Mileto su iz oči tiho pritekale solze.

Brat Metod je hodil neslišno in skoraj plašno poleg Konstantinove celice in nekako težko mu je bilo vstopiti. Bilo je to pač radi velikega spoštovanja do dela in nekakega skritega občutja, da je on kriv, da zdaj brat tako dela. Tem bolj je spraševal Mileta. In če je slišal, da je Konstantin spet ob knjigah pričakal zoro, ga je zaskrbelo: "A zdravje mu je tako šibko!"

"Kako bo šel gospodar", je nekoč vzdihnil Mile, "z bolnim telesom med naše Slovence?"

Metod je zadržal: "Kako? Ali bo sploh šel? Mar bo našel, kar išče? Mar mu bo Bog dal, da napravi, kjer ničesar ni?"

(Dalje prihodnjik)

Imenik raznih društev

Upokojenski klubi

KLUB SLOVENSKEGA UPOKOJEN-CEV V EUCLIDU

Častni preds: Krist Stokel
Predsednik: Joseph Birk
1. Podpreds: John Gerl
2. Podpreds: Anna Mrak
Tajnik: John Hrovat,
24101 Glenbrook Blvd.
Euclid, Ohio 44117
Tel. 531-3134

Blagajnik: Andrew Bozich
Zapisničarica: Mary Bozich
Nadzorni odbor: Predsednik John Troha, Mary Kobai, Anna Karun

Poročevalca: v slovenščini, Mary Bozich v angleščini Al Sajovec
Seje so vsak prvi četrtek v mesecu ob 2. uri popoldne v SDD na Recher Ave.

KLUB UPOKOJENCEV V NEWBURGHU

Predsednik Anton Perusek, podpredsednik Louis Kastelic, tajnik Andrew Rezin Jr., 15701 Rockside Rd., Maple Hts., O. 44137, tel: 662-9064, blag. Anna Perko, zapisničarica Jennie Pegely; nadzorni odbor: Anton Stimetz, Mary Shamrov, Stella Mahnic. Za Federacijo: Anton Perusek, Mary Shamrov, Lou Kastelec, Antonia Stokar, Andy Rezin. Seje vsako 4. sredo v mesecu ob 1. uri popoldne, v naslednjih Narodnih domovih: januarja, marca, maja, julija, septembra in novembra v SND, na 80 cesti; februarja, aprila, junija, avgusta, oktobra in decembra v SND v Maple Hts.

KLUB SLOV. UPOKOJENCEV ST. CLAIRSKO OKROŽJE

Predsednik Louis Peterlin
podpredsednica Josephine Zakrajšek

Tajnik Anton Zakelj, 5516 Carry Ave. Tel.: 881-7931
Blagajnik, Andrew Kavenik
Zapisničarica Cecilia Subel
Nadzorni odbor: Victor Vokac, Jennie Vidmar, John Skrabec
Veselični odbor: Frances Okorn, Anna Zalar.

Gospodarski Odbor: Michael Vidmar

Novi člani in članice se sprejema vseh starosti kadar stopijo v pokoj. Seje se vršijo vsak tretji četrtek ob 2 uri popoldan, v spodnji dvorani SND, na St. Clair Ave.

KLUB SLOV. UPOKOJENCEV NA WATERLOO RD.

Predsednik Louis Jartz
Podpredsednik Frank Videmsek
Tajnica-blagajničarka Cecelia M. Wolf, 1799 Skyline Dr., 44143 Phone 261-0436.

Zapisničarica Ursula Branisel
Nadzorniki Mary Dolsak, Joseph Mrhar, L. Makuc
Družabni odbor Mary Dolsak, Chrmn., Anna Zele, Alma Lazar
Zastopniki federacije: L. Jartz, L. Dular, J. Krhar and L. Makuc.
Zastopnik za SDD: Frank Koss
Seje so vsak drugi četrtek v mesecu ob 2. popoldne v SDD na Waterloo Rd.

KLUB UPOKOJENCEV v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Predsednik Joseph Ferra

Podpredsednik Joško Jerkič

Tajnica in blag. Mrs. Josephine Magajna, 315 E. 284 St., Euclid, O. tel. 943-0645.

Zapisnikar John Cerne.

Nadzorni odbor: Stofka Koncilja, Kristina Boldin, Frances Somrak.

Seje in sprejemanje novih članov vsako drugo sredo v mesecu ob 1. uri popoldne v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

FEDERACIJA KLUBOV SLOV. UPOKOJENCEV NA PODROČJU VELIKEGA CLEVELANDA

Predsednik Al Sajovic. 1. podpredsednik Anton Perusek; 2. podpred. Louis Arko; tajnik Antonia Stokar, 6611 Chestnut, Independence, Ohio 44131, tel. 524-7724; zapisnikar John Trček, blagajnik Joseph Ferra; nadzorni odbor Frank Karun, Louis Dular, in Stofka. Koncilja. Seje so vsake tri mesece. Sklepe jih predsednik po potrebi. Poročevalca: Frank Česen.

AMERIŠKO-SLOVENSKI POKOJNISKI KLUB, V BARBERTON, OHIO.

Preds. Louis Arko, podpreds. Frank Smole, taj. - blagajničarka Mary Lauter, 640 E. Washington Ave., Barberton, O. 44203, tel. 745-9853; zapisnikar, Anton Okolish, nadzorni odbor: Josephine Platnar, Frances Zagar, Mary Sustarsic. — Seje vsak prvi četrtek v mesecu, ob 2. uri popoldne, v Slovene Center!

Samostojna društva

SAMOSTOJNO PODPORNKO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA

Častni predsednik Frank Baraga, predsednik Michael Telich; podpredsednik John Lekan, taj. Frank Bavec, 1097 E. 66th St. Tel. HE 1-9183; blagajnik Louis Zigmund, nadzorniki: John Lokar, Frank A. Turek in Anthony Petkovšek; zastopnik za klub SND Frank Bavec, za SD na Holmes Ave. John Lokar, Frank Zgonc, za konferenco SND John Lokar. Glavna seja v januarju v Slovenskem Narodnem Domu, soba št. 4 staro poslopje. Društvo plačuje \$300 smrtnine in \$14 na teden bolniške podpore. Za nadaljnje informacije se obrnite na društvene zastopnike.

SLOVENSKI AKADEMIKI V AMERIKI — S. A. V. A.

Miki Martinič (N.Y.) predsednik, Lojze Arko (Chicago) 1. podpredsednik, Peter Čekuta (Toronto), 2. podpredsednik, Francka Babnik, 2447 Crescent St., Astoria, N.Y. 11103, tajnica, Hajni Stalzer (N.Y.) blagajnik, Ludvik Burgar in Ivan Kamin, urednika Odmevov.

SLOVENSKA TELOVADNA ZVEZA V CLEVELANDU

Starosta Janez Varšek, tajnica in blagajničarka Zalka Zupan, 6211 Glass Ave., Cleveland, Ohio 44103, načelnik Milan Rihtar vaditeljski zbor: Milan Rihtar, Janez Varšek, Meta Rihtar, Pavli Šršen. Telovalne ure vsak četrtek ob 6. - 10. zvečer v telovadnici pri Sv. Vidu.

BALINCARSKI KLUB NA WATERLOO RD.

Predsed. Mark Vesel, podpred. Frank Grk, tajnik John Korosec, blag. Joseph Ferra, Zapis. Mary Božič, nadzorniki: Joseph Pelozo, Stanley Grk, Tony Umek, za točilnico, Rose Čebul, za kuhinjo Rose Zaubi Frances Zgonc, Antonia Hrvatin. Seje se vršijo po odločitvi odbora. Balinca se vsak dan izven v nedeljah ob 1. uri pop. do polnoči. Članarina je \$1 na leto.

STAJERSKI KLUB

Predsednik Tone Zgonik, podpredsed. Stanley Cimerman, taj. Slavica Turjanski, blag. Rozika Jaklič, gospodar Rudi Pintar, pomoč gos. Branko Senica, odborniki: A. Sepetavec, K. Kozinski, F. Gorenšek, J. Ferkul, A. Pintarič, razsodišče: Angela Pintar, Alojz Ferline in Kristina Srok.

ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSKEGA PROTIKOMUNISTIČNIH BORCEV

Predsednik Karei Mauser; podpredsedniki so vsi predsedniki krajevnih odborov DSPB; tajnik Jože Meiaher, 1143 Norwood Rd., Cleveland, O. 44103; blagajnik Ciril Preželj, Toronto, Ont., Canada; tiskovni referent Otlar Mauser, Toronto; nadzorni odbor: Franc Segga, Anton Meglič, Cleveland, Jakob Kranjc, Toronto; razsodišče: Frank Medved, Andrej Pučko, Gilbert, Minn., Tone Muhič, Toronto. Zgo. dovinški referent prof. Janez Sever, Cleveland.

MLADI HARMONIKARJI

Slovenski harmonikarski zbor dečkov in deklic pod vodstvom učitelja Rudija Kneza, 679 E. 157 St. Cleveland, Ohio 44110, telefon 541-4256. Poslovodkinja ga. Marica Lavriša, 1004 Dillewood Rd. tel. 481-3768.

SLOVENSKI ŠPORTNI KLUB

President: Martin Tominc, Vice-pres.: Frank Leben, Secretary: Cathy Tominc, Tel.: 391-0282, Treasurer: Frank Cerar Jr.

BARAGOVA ZVEZA

239 Baraga Ave.

Marquette, Michigan 49855

Predsednik Rev. Charles J. Strellick, podpredsednik Msgr. F. M. Scheringer, eksek. taj. in urednik Fr. Howard Brown, taj. Mr. Bernard Lambert, blag. Rev. Thomas Ruppe, letna članarina \$2, podporni član, letno \$10, dosmrtno članstvo \$50.00, dosmrtno članstvo za družine in organizacije \$100.00. Vsi člani dobivajo The Baraga Bulletin, ki izhaja štirikrat na leto. Društvo krije stroške za delo za priglase, škofa Baraga blaženim in svetni kom.

TRETJI RED SV. FRANCISKA

Duhovni vodja Rev. Julius Slapsak, predsednica Mrs. Frances Lindic, tajnica Mrs. Frances Petric, blagajnica Mrs. Mary Fanian Shodi, so vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2 popoldne v cerkvi sv. Lovrenca v Newburghu.

ZELENA DOLINA

Predsednik Karl Fais; tajnik Mike Kavas, 1260 E. 59 St. 391-4108; blagajnik Rudi Kristavnik; gospodar Jože Zelenik; odborniki: John Vinkler, Rozi Fais, Ivanka Kristavnik, Ivanka Zelenik, Angela Kavas in Sophie Vinkler.

ST. CLAIR RIFLE & HUNTING CLUB

Predsednik Renato Cromaz, podpredsednik Edward Pecnik, tajnik John Truden, zapis Max Traven, oskrbnik Elio Erzetec. Seje so vsak drugi petek v mesecu pri Edyju Petricku, 26191 Euclid Ave.

BELOKRANJSKI KLUB

Predsednik Maks Traven, podpredsednik Matija Golobič, tajnik Vida Rupnik, 1846 Skyline Dr., Richmond Heights, Ohio 44143, telefon 261-0386, blagajnik Olga Mauser, nadzorni odbor: Janez Dejak, Milan Srauk, Nežka Sodja, gospodar Frank Rupnik, kuharica Marija Ivec.

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE MAME, STARE LAME IN PRASTARE MAME

ANTONIA ZABUKOVEC

ki je umrla 20. februarja 1973

Hvala, naša dobra mama, vso ljubezen ste nam dala, vse moči in vse skrb, božji mir, nebeška sreča bodita z Vami v večnosti.

Zalujoci:

ANTONIA GORSHA, hči JOSEPH ZABUKOVEC, sin ANTOINETTE ZABUKOVEC, snaha

JOSEPH GORSHA, zet Vnuki in vnukinje

Cleveland, O. 20. februarja 1975.

MISIJSKA ZNAMKARSKA AKCIJA

Predsednik: Matthew Tekavec, podpredsednik: Joseph Zelle, tajnica: Mary Celestina, 727 E. 157 St., Cleveland, O. 44110, tel.: 761-8906; blagajničarka: Anica Knez, odbornica za zbiranje znamk: Caroline Kucher, Mary Strancar. Odbornica za članstvo: Marica Lavriša, tel. 481-3768. Odbornica za Bogoslovsko akcijo (BA): Mary Boh tel. 432-2398. Za oskrbo kuhinje: Jožefa Tominc, Ivanka Pretnar, Tončka Urankar. Za prodajo peciva: Frances Ralschel, Mary Kokal, Rose Bavec. Za oskrbo pijače in urejanje prostorov: Vinko Rozman,

Frank Kuhelj, Leopold Pretnar. Za zbiranje nagrad in srečolov: Agnes Leskovec, Mary Prosen, Vida Svajger, Lojze Petelin, Mary Vrhovna. Nadzorni odbor: Stefan Marolt, Frank Mlinar, Ivica Tominec. Ivanka Tominec.

PLESNA SKUPNA KRES

Predsednica: Mojca Slak, 5405 Starard Ave., Cleveland, O. 44106, 881-1725

Podpredsednik: Peter Dragar
Blagajnik: Janez P. Vidmar
Tajnik: Frank Zalar, Ml.
Odborniki: Sandy Pestotnik, Veronika Peklar, Andrej Kokal, Ovsenik
Plesna učiteljica: Bernarda

V BLAG SPOMIN

OB DEVETI OBLETNICI

ODKAR JE V GOSPODU

PREMINUL NAS

LJUBLJENI SIN IN BRAT

ADOLF LUNDER

Izdihnil je svojo plemenito

dušo dne 20. februarja 1966

Razvil se ni bil Tvoj se cvet in že je moral oveneti, prekrasen bil za ta je svet.

Bog sam ga hotel je imeti; presadil ga je v rajski vrt, kjer nikdar ne bode strtl!

Zalujoci:

Mati IVANA, oče ADOLF,

sestri MARIJA IN ANA

ter ostali sorodniki.

Cleveland, Ohio, dne 20. februarja 1975.

Ženini in neveste!

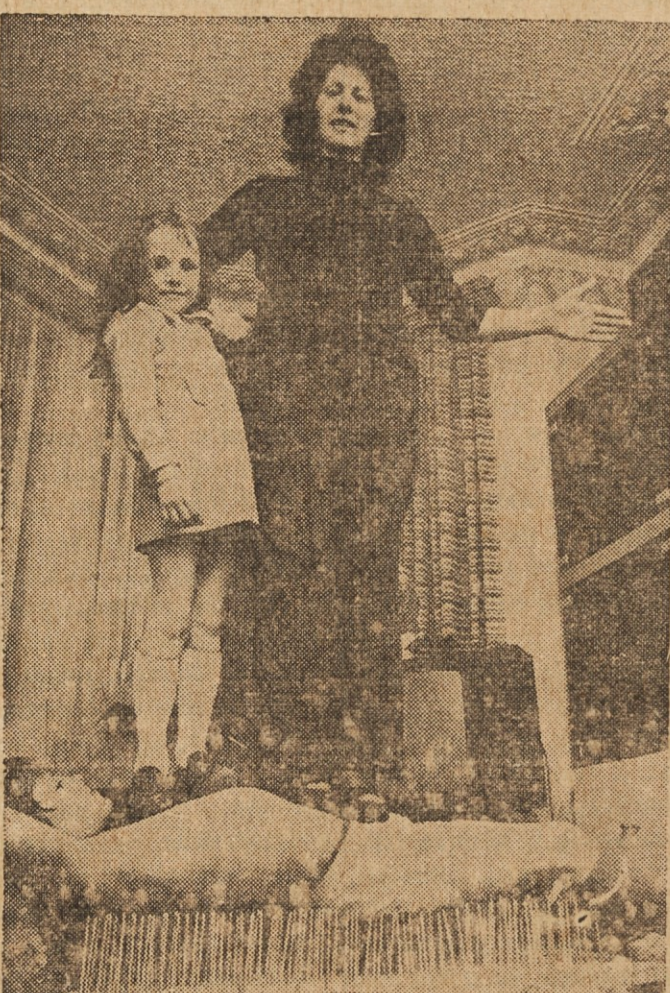
Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

PRIJETEN POČITEK! — Bi lahko želeli 11 let staremu Marku Harmanu v Londonu, ki se vežba v znanosti fakirjev in počiva na z žebli nabiti deski, sestra in mati pa stojita na njem, da bi pokazali, česa je Mark zmožen.

VEČER PADA NA CESTO — Zadnji sončni žarki padajo na cesto 635, ki teče preko tega mostu v Kansasu.